ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1896 ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΑΛΚ. ΔΗΜ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Α. ΒΕΝΤΗΡΗΣ
Γραφεία: Ὁδὸς Λυκούργου 3
Τυπογραφεία: » Ἀναξαγόρα 5

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διεύθυνσις: 27.729 Διευθυντής Συντάξεως—Σύνταξις: 30.275. Λογιστήριον: 22.864. Τυπογραφεῖον: 20 730
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Ἀριθμὸς φύλλου 643. Τιμὴ φύλλου δραχ. 200

ΤΡΙΤΗ, 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1947

Γεροντίου Βασιλείου Μακαρίου.
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.13'. Δύσις 6.46'.— Σελήνη 10 ἡμερῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Π. Η. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΑΤΙ ΜΑΣ ΒΟΗΘΟΥΝ

Εἶναι κλασικὸν δεῖγμα τῆς πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς ἐκπτώσεως τῶν γνωστῶν «συμβούλων» ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὴν Ἑλλάδα ἔφερεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητῇ συμμαχικὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἡ πολιτικὴ τῆς... κυβερνήσεως. Ἀληθῶς μία ἀντιπολίτευσις ποὺ καταφεύγει εἰς τόσον βλακώδεις κακοπιστίας, πρέπει νὰ ἔχῃ γίνῃ ἀπελπιστικῶς πτωχὴ εἰς ἰδέας καὶ εἰς αὐτοσεβασμόν.

Ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται — καὶ δικαιοῦται — τὴν ξένην βοήθειαν, ἐπειδὴ κατεστράφη ὁλοκληρωτικῶς διὰ τὴν κοινὴν νίκην. Διὰ κανένα ἄλλον λόγον.

Δὲν ἦτο πλουσία πρὸ τοῦ πολέμου. Ὁπωσδήποτε ὅμως εἰς αὐτὸν ἔχασε τὰ πάντα. Ἄλλα ἠρήμωσεν ἡ ἐλήστευσεν ὁ ἐχθρός. Ἄλλα ἀνετέναξεν ἡ εἰδία εἰς τὸν ἀέρα οἰκειοθελῶς, πειθομένη εἰς τὰς ρητὰς ὑποδείξεις καὶ ὑποσχέσεις τῶν Συμμάχων. Τὸ ἕνα τέταρτον περίπου τῶν κωμοπόλεων καὶ χωρίων της καὶ μέρος τῶν πόλεων κατάκειται εἰς συντρίμματα. Γέφυραι, λιμένες, συγκοινωνιακὸν δίκτυον, ἔχουν εἰς μεγάλην ἀναλογίαν ἀχρηστευθῆ. Ἂν προστεθῇ ἡ ἀνηλεὴς καταλήστευσις τῆς ἐθνικῆς περιουσίας διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ἀχαλινώτου πληθωρισμοῦ κατὰ τὴν κατοχήν, ἡ εἰκὼν τοῦ ὀλέθρου εἶναι πλήρης.

Ἡ γῆ φυσικὰ ἔμεινε, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ χωρὶς τὰ ζῶα καὶ τὰ ἀγροτικὰ μηχανήματα. Καὶ ἡ οἰκονομία ὁλόκληρος εἶναι ἄοπλος, ἐξηρθρωμένη, παράλυτος.

Εἶναι ἀηδὲς ψευδολόγημα ὅτι οἱαδήποτε κυβερνητικὴ πολιτική, οἱονδήποτε «σύστημα», ἠμποροῦσε νὰ ἀνορθώσῃ τὴν Ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, νὰ τὴν θέσῃ εἰς κίνησιν, νὰ τὴν καταστήσῃ ἐνεργὸν καὶ αὐτάρκη ὀργανισμόν, δεῖ τῶν ἐπιχωρίων πόρων, χωρὶς βασικὴν, ἐκτεταμένην, γενναίαν βοήθειαν ἐξωθεν.

Δὲν ἔλειψαν δέβαια δημοκόποι καὶ κόλακες συγχρόνως τῶν ἐξένων, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἠμποροῦσαν νὰ λύσουν τὸ οἰκονομικὸν μας πρόβλημα δεῖ τοῦ κουρεύματος τοῦ αὐγοῦ. Καὶ καθεῖς ἐνθυμεῖται τὴν σχολὴν Βαρβαρέσου, τὴν «δικτάτορα» τῆς διατιμήσεως τῶν ἀγγουρίων, καὶ τὴν δεσποινίδα Πέγδου. Δύο μῆνες ἤρκεσαν εἰς τὰ πράγματα ὅπως ἀποδείξουν τὴν τραγικὴν καὶ προδοτικὴν ἀνοησίαν τῶν κηρυγμάτων αὐτῶν, ὅταν ἐπεχειρήθη πρὸ εἴκοσι περίπου μηνῶν νὰ τεθοῦν ταῦτα εἰς ἐφαρμογήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἔγιναν τὰ συνέδρια τῆς εἰρήνης: Καὶ οἱ Σύμμαχοι δεῖ λόγους γενικωτέρας πολιτικῆς, τοὺς ὁποίους δὲν ἐξετάζομεν τώρα, ἠρνήθησαν κατ' οὐσίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἐπανορθώσεις τὰς ὁποίας ἐδικαιοῦτο ἐκ μέρους τῶν εἰσβολέων δεῖ τὰς καταστροφὰς ποὺ ἐπροξένησαν.

Λέγεται ὅτι δὲν τὸ ἔκαμαν χωρὶς νὰ ὑποσχεθοῦν εἰς τοὺς Ἕλληνας πληρεξουσίους τῶν διασκέψεων ὅτι — εἰς ἀντιστάθμισμα — θὰ ἐχορήγουν αὐτοῖς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἀνάλογον ἐπικουρίαν εἰς χρηματικὰς πιστώσεις καὶ ἐφόδια.

Καὶ χωρὶς ὅμως αὐτὸ ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλλάδος ὅπως τύχῃ γενναίας ἀρωγῆς ἐπίσης δὲ τὸ ἠθικὸν χρέος τῶν Συμμάχων ὅπως τὴν χορηγήσουν, εἶναι ἔννοιαι ὀφθαλμοφανεῖς.

Συνδέονται μὲ τὴν κληρονομίαν τοῦ πολέμου. Ἡ Ἀμερικὴ τὰς συνδυάζει καὶ μὲ τὸ συμφέρον τῆς σημερινῆς καὶ τῆς αὐριανῆς εἰρήνης. Τόσον τὸ καλλίτερον, ἂν ἡ μεγάλη Συμπολιτεία εὑρίσκει καὶ σκοπὸν γενικῆς χρησιμότητος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ Συμμαχικοῦ χρέους τὸ ὁποῖον μὲ τόσην γενναιοφροσύνην ἀναλαμβάνει νὰ ἐξοφλήσῃ μόνη δεῖ λογαριασμὸν ὅλων, — τῶν ἄλλων εἴτε ἀδυνατούντων εἴτε καὶ ἐναντιουμένων!

Μόνον φαιδροὶ δοκησίσοφοι τοῦ «κέντρου» ἠμποροῦν νὰ ἀνακαλύπτουν καταισχύνας καὶ καταντήματα εἰς τὴν τόσον καθαρὰν αὐτὴν περίπτωσιν ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐνδοξοτέρου ἀναπήρου τοῦ μεγάλου πολέμου. Καὶ μόνον αὐτοὶ ἠμποροῦν νὰ χαρακτηρίζουν ὡς ἐπονείδιστον ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς τὴν ἀνάγκην τῆς βοηθείας. Διότι ἂν ὑπάρχῃ εἰς αὐτὴν οἱαδήποτε ἐντροπή, τότε εἶναι αἰσχὸς τὰ τραύματα καὶ οἱ ὀλέθροι καὶ αἱ θυσίαι ποὺ ἐστέρξαμεν κατὰ τὸν πόλεμον. Διότι ἐξ αὐτῶν ἀπορρέει.

Ἡ «κυβερνητικὴ πολιτικὴ» δὲ' ἕνα εὐθύνεται. Ὅτι μὲ παρρησίαν καὶ ἐπιμονὴν ἔθεσε τὸ ζήτημα ἐνώπιον τῶν Συμμάχων.

Καὶ μὲ ἐπιτυχίαν. Δεχόμεθα ὅτι ἡ σὲ βαθμόνους κύριος τοῦ «κέντρου» θὰ ἐπροτίμων τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Βαρβαρέσου. Καὶ μετ' ὀλίγον θὰ ἀνελάμβανε νὰ λύσῃ τὸ οἰκονομικὸν μας πρόβλημα ὁ κ. Δημητρώφ.

Β.

ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΧΘΕΣ ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ ΤΕΛΟΥΝ ΥΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ

Μὲ φρενῖτιδα ἐθνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡ Κυανόλευκος ὑψώθη καὶ κυματίζει εἰς τὸ Κυβερνεῖον τῆς Ρόδου.

Ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ναύαρχος Ἰωαννίδης, χαιρετῶν τὴν πρώτην Ἐπιτροπὴν τῶν κατοίκων τῆς Ρόδου, κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς τὸ ἀεροδόμιον

Η ΠΡΩΤΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΤΡΑΤ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Τηλεγραφήματα τῶν ἀπεσταλμένων μας κ. κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ καὶ Κ. ΑΜΟΡΙΑΝΟΥ

ΡΟΔΟΣ 31. (Τῶν ἀπεσταλμένων μας) — Τὰ Δωδεκάνησα, ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς χθὲς ἀποτελοῦν ἐλεύθερον τμῆμα τῆς ἑλληνικῆς πατρίδος, ἀναπαυόμενα — μετὰ μαρτυρικὴν δουλείαν ἐξ αἰώνων — εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ὁ Ἄγγλος ταξίαρχος κ. Πάρκερ, μὲ τὸ ἐπιτελεῖον του εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Κυβερνείου καὶ ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς Ρόδου εἰς συναγερμὸν αἰγοῦν ἐξ ἐθνικῆς συγκινήσεως τὴν 11ην π.μ. ὥραν — ἐν μεγαλοπρεπῆ στρατιωτικὴ παρατάξει — ἐχαιρέτισε τὸν Ἕλληνα στρατιωτικὸν διοικητὴν ναύαρχον κ. Ἰωαννίδην καὶ ἀμέσως ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου τοῦ βρετανικοῦ διοικητοῦ ἀνέγνωσε τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 προκήρυξίν του:

«Κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Συμμάχων ὅπως παραδοθῇ ἡ στρατιωτικὴ διοίκησις τῆς Δωδεκανήσου, ἐγὼ ὁ ταξίαρχος Πάρκερ, προκηρύσσω

"Ἄρθρον μόνον

Παραδίδω τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν Δωδεκανήσου εἰς τὸν "Ἕλληνα στρατιωτικὸν διοικητὴν».

Τὰ πλήθη κλαίουν, σταυροκοποῦνται, ἀνταλλάσσονται ἀσπασμοί. Ἀκούεται ἡ μουσική. Τὰ κύματα τοῦ λαοῦ σιγοῦν. Αἱ παρατεταγμέναι δυνάμεις παρουσιάζουν ὅπλα. Ἀνυκροῦεται ὁ ἐθνικὸς ὕμνος τῆς Μ. Βρετανίας. Ἕνας Ἄγγλος ὑπαξιωματικὸς ὑποστέλλει ἀργὰ τὴν σημαίαν τῆς μεγάλης μας συμμάχου.

Ἡ συγκίνησις κορυφώνεται. Ἀκούονται λυγμοί, πολλοὶ γονατίζουν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γραφείου τοῦ "Ἑλληνος στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἀκούεται ἀναγινώσων προκήρυξιν τοῦ ναυάρχου.

«Ἔχων ὑπ' ὄψει ἀπόφασιν τῶν Συμμάχων ὅπως παραδοθοῦν τὴν διοίκησιν τῶν Δωδεκανήσων,

Προκηρύσσω

ἀναλαμβάνω ἀπὸ τῆς 12ης ὥρας σήμερον, τὴν στρατιωτικὴν διοίκησιν τῶν Δωδεκανήσων».

Τὰ πλήθη μιαίζουν σὰν νὰ ζοῦν κάποιο ὄνειρο. Τὰ ξυπνᾷ ἡ μουσική. Οἱ νότες τοῦ ἐθνικοῦ μας ὕμνου δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἀργὰ ἕνας ἡδονικὸς τοῦ Ἱερολόχου ὑψώνει τὴν γαλανόλευκον. Μεγάλη στιγμὴ ἐθνικῆς συστάσεως. Ἡ Δωδεκάνησος εἶναι πλέον ἑλληνικὴ οὐσία καὶ τύποις. Ἡ ὀμορφιὰ δουλεία τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν δὲν ἀποτελεῖ πλέον πασὸ θλιβερὰν ἀνάμνησιν, κακὸν ἐφιάλτη.

Οἱ ἐπίσημοι ἀποκρίθησαν ὑπὸ τὰς φρενιτιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ πληθυσμοῦ. Χιλιάδες ὑγρὰ μάτια καμαρώνουν, κυττάζουν καὶ δὲν χορταίνουν τὴν Σημαία μας, στὸν κοντὸ τοῦ Κυβερνείου ποὺ ὑπερήφανα ἀναδιπλώνεται στὰ ποιγνιδίσματα τῆς ἀνοιξιάτικης αὔρας. Οἱ ἑξαίνες δουλεῖες δὲν ἄλλαξαν τιποτα!

***

Ἡ πόλις τῆς Ρόδου ἔτλεε σήμερον εἰς τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἡμέραν ἑγκαταστάσεως ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως. Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἡ πόλις παρουσιάζει πανηγυρικὴν ὄψιν, ἐνῷ οἱ χωρικοὶ σαρκεῖα τεσσάρων χωρῶν τῆς ὑπαίθρου διὰ παντὸς συγκοινωνιακοῦ μέσου κατηρχοντο εἰς τὴν πόλιν μὲ τὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας καὶ ἐπιγραφὰς καὶ σημαίας. Πλῆθη κόσμου ἤρχισαν συγκεκτρουμεῖα πολὺ πρὸ τῆς τετάρτης πρωΐας εἰς τὴν πλατειαν Βασιλέως Γεωργίου Β'. ἐνῷ πρὸ τοῦ Δημορχείου συνεκεντρώθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι Δωδεκανήσων καὶ νεάνιδες μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας ἐκπροσωποῦσαι τὰς δώδεκα νήσους. Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ πρόσκοποι παρετάχθησαν πρὸ τῆς κλίμακος τοῦ Δημαρχείου ἡ ὁποία ἀπετελεῖ ἀμφιθεατρικὸν πατόρμια μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ κέτρον κρατουμένην ὀριζοντίως ἀπὸ νεανίδας Δωδεκανήσων καὶ περιστοιχιζομένην ἀπὸ τὰ λάμπροντα ἀμφία τοῦ Λιμηροπολίτου Κῶ καὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ Ἱερατείου.

Ἡ πλατεία εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ πλήθους φέροντος δᾶση μικρῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν, λάβαρα καὶ εἰκόνας. Τὰ πα ραθυρα, οἱ ἐξώστα, οἱ φανοστάται ὡς καὶ ἑάφρα τῶν συντριβέντων ἀγαλμάτων τῶν τελευταίων Ρωμαίων αὐτοκρατόρων εἶχον καταληφθῇ. Εἰς τὴν πλατειαν καὶ πρὸ τῆς ἀκροδωτῆς στοᾶς, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὑψοῦται γαλάζος ὑψηλὸς κοντὸς ὅπου κυματίζει ἡ ἀγγλικὴ σημαία, ἔχει ἀφεθῇ μέγα τε τράγωνον εἰς τὸ ὁποῖον παρετάχθησαν τιμητικὰ τμήματα, ἑλληνικὰ καὶ βρεταννικα. Τὸ κέτρον τοῦ τετραγώνου ἔχει στρωθῇ διὰ νὰ σταθοῦν οἱ κ. κ. Μπάρκερ καὶ Ἰωαννίδης. Ἐπίσης δύο μεγάφωνα. Ἡ παράστασις τῶν Ροδίων προσκόπων μὲ τὸ θυμόσιον παρὰ στημα καὶ τὰς ὡραίας στολὰς ἠμπόδιζε τὸ πλῆθος νὰ καταλάβῃ τὸ τετράγωνον. Τὴν 11 καὶ 30' τὰ πλῆθη ὑποδέχονται μὲ ζητωκραυγὰς τὸ ἑλληνικὸν ἀγημα ναυτῶν καὶ δύναμιν χωροφυλάκων.

Τὸ ἄγημα τῶν ναυτῶν καὶ χωροφυλάκων παρατάσσεται εἰς τὴν μίαν πλευράν τοῦ τετραγώνου, μετ' ὀλίγον δὲ ὑπὸ νέον ξέσπασμα ζητωκραυγῶν, φθάνει τὸ βρεταννικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὴν διοίκησιν λοχαγοῦ τὸ ὁποῖον παρατάσσεται ἀπέναντι καὶ χαιρετᾷ τὸ ἑλληνικόν. Ὑπῆρξεν ἐκτάκτως συγκινητικὴ στιγμὴ ὅταν ἡ σημαία ἐσταυρωμένη πάντοτε ὑπὸ Δωδεκανησίων ἐκ νήσων κατέρχεται τῆς κλίμακος καὶ διασχίζει τὰ πλήθη, προπορευομένου τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Χαρίτου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως κ. Βελαρδῆ καὶ ἕνος μικροῦ "Ἕλληνος μὲ φουστανέλλαν ποὺ προκαλεῖ φρενῖτιδα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ σημαία περιστοιχίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Δημάρχους τῶν Δωδεκανήσων ἐν σώματι, ἐνῷ οἱ κόμβοι τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦν χαρμοσύνως. Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ σιακρούει ἐμβατήρια, τὰ πλῆθη δὲ μεταφέρονται εἰς βάκρυα καὶ ἐπευφημίας πόθους ἑξακοσίων ἐτῶν, ἔρραιτον τὴν σημαίαν μὲ ἄθθη ὁλοκλήρων καντάρων, τὰ ὁποῖα εἶχον τρυγηθῇ ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς Ρόδου. Τὸ Ἱερατεῖον ἐψάλλεν ἀναστάσιμα τροπάρια, εἰς δὲ γέρων μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν ἐφώναζε πυγόμενος εἰς λυγμοὺς:

«Ἔλεγα νὰ ἰδῶ τὴ μάννα μου καὶ ἀς πεθανω(ἐννοεῖ τὴν Ἑλλάδα), τώρα δὲν μοῦ χρειάζεται ἡ ζωή».

Ἡ σημαία ἐπροχώρησεν ὑπὸ ἀμιθωῆν σπαν ὅπου ἐδιπλώθη καὶ ἀνεβιάσθη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς στοᾶς ἑτοίμη πρὸς ἐπαρσιν. Παρ' αὐτὴν ἵστα το λοχαγὸς τοῦ Ἱερεῖ Λόχου, ὁ κ. Β. Χαρόκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ὑπαξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τους κ. κ. Ἀργυρίου καὶ Πολυλᾶν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς συνοδευόμενος ἀπὸ δύο σταρτιώτας ἦτο ἑτοιμος εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν νὰ ὑποστεῖλῃ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν. Τὴν 12 παρὰ δύο λεπτὰ ἐν μέσῳ νέου κόματος ἐνθουσιασμοῦ, ἐὰν φανίσθῃ τὸ αὐτοκίνητον τῶν ἐπισήμων τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ὁ Βρεταννὸς Διοικητὴς Παρκερ ἔχων ἀριστερὰ του τὸν ἀντιναύαρχον Ἰωαννίδην. Ἐπίσης δύο μεγάφωνα. Ἡ παράστασις τῶν Ροδίων προσκόπων μὲ τὸ θυμόσιον παρὰ στημα καὶ τὰς ὡραίας στολὰς ἠμπόδιζε τὸ πλῆθος νὰ καταλάβῃ τὸ τετράγωνον. Τὴν 11 καὶ 30' τὰ πλῆθη ὑποδέχονται μὲ ζητωκραυγὰς τὸ ἑλληνικὸν ἀγημα ναυτῶν καὶ δύναμιν χωροφυλάκων.

Τὸ ἄγημα τῶν ναυτῶν καὶ χωροφυλάκων παρατάσσεται εἰς τὴν μίαν πλευράν τοῦ τετραγώνου, μετ' ὀλίγον δὲ ὑπὸ νέον ξέσπασμα ζητωκραυγῶν, φθάνει τὸ βρεταννικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὴν διοίκησιν λοχαγοῦ τὸ ὁποῖον παρατάσσεται ἀπέναντι καὶ χαιρετᾷ τὸ ἑλληνικόν. Ὑπῆρξεν ἐκτάκτως συγκινητικὴ στιγμὴ ὅταν ἡ σημαία ἐσταυρωμένη πάντοτε ὑπὸ Δωδεκανησίων ἐκ νήσων κατέρχεται τῆς κλίμακος καὶ διασχίζει τὰ πλήθη, προπορευομένου τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Χαρίτου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως κ. Βελαρδῆ καὶ ἕνος μικροῦ "Ἕλληνος μὲ φουστανέλλαν ποὺ προκαλεῖ φρενῖτιδα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ σημαία περιστοιχίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Δημάρχους τῶν Δωδεκανήσων ἐν σώματι, ἐνῷ οἱ κόμβοι τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦν χαρμοσύνως. Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ σιακρούει ἐμβατήρια, τὰ πλῆθη δὲ μεταφέρονται εἰς βάκρυα καὶ ἐπευφημίας πόθους ἑξακοσίων ἐτῶν, ἔρραιτον τὴν σημαίαν μὲ ἄθθη ὁλοκλήρων καντάρων, τὰ ὁποῖα εἶχον τρυγηθῇ ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς Ρόδου. Τὸ Ἱερατεῖον ἐψάλλεν ἀναστάσιμα τροπάρια, εἰς δὲ γέρων μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν ἐφώναζε πυγόμενος εἰς λυγμοὺς:

«Ἔλεγα νὰ ἰδῶ τὴ μάννα μου καὶ ἀς πεθανω(ἐννοεῖ τὴν Ἑλλάδα), τώρα δὲν μοῦ χρειάζεται ἡ ζωή».

Ἡ σημαία ἐπροχώρησεν ὑπὸ ἀμιθωῆν σπαν ὅπου ἐδιπλώθη καὶ ἀνεβιάσθη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς στοᾶς ἑτοίμη πρὸς ἐπαρσιν. Παρ' αὐτὴν ἵστα το λοχαγὸς τοῦ Ἱερεῖ Λόχου, ὁ κ. Β. Χαρόκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ὑπαξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τους κ. κ. Ἀργυρίου καὶ Πολυλᾶν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς συνοδευόμενος ἀπὸ δύο σταρτιώτας ἦτο ἑτοιμος εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν νὰ ὑποστεῖλῃ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν. Τὴν 12 παρὰ δύο λεπτὰ ἐν μέσῳ νέου κόματος ἐνθουσιασμοῦ, ἐὰν φανίσθῃ τὸ αὐτοκίνητον τῶν ἐπισήμων τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ὁ Βρεταννὸς Διοικητὴς Παρκερ ἔχων ἀριστερὰ του τὸν ἀντιναύαρχον Ἰωαννίδην. Ἐπίσης δὲν ἀπεφασίσθη. Τὰ ξυπνᾷ ἡ μουσικὴ. Οἱ νότες τοῦ ἐθνικοῦ μας ὑμνου δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἀργὰ ἕνας ἡδονικὸς τοῦ Ἱερολόχου ὑψώνει τὴν γαλανόλευκον. Μεγάλη στιγμὴ ἐθνικῆς συστάσεως. Ἡ Δωδεκάνησος εἶναι πλέον ἑλληνικὴ οὐσία καὶ τύποις. Ἡ ὀμορφιὰ δουλεία τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν δὲν ἀποτελεῖ πλέον πασὸ θλιβερὰν ἀνάμνησιν, κακὸν ἐφιάλτη.

Οἱ ἐπίσημοι ἀποκρίθησαν ὑπὸ τὰς φρενιτιώδεις ἐκδηλώσεις τοῦ πληθυσμοῦ. Χιλιάδες ὑγρὰ μάτια καμαρώνουν, κυττάζουν καὶ δὲν χορταίνουν τὴν Σημαία μας, στὸν κοντὸ τοῦ Κυβερνείου ποὺ ὑπερήφανα ἀναδιπλώνεται στὰ ποιγνιδίσματα τῆς ἀνοιξιάτικης αὔρας. Οἱ ἑξαίνες δουλεῖες δὲν ἄλλαξαν τιποτα!

***

Ἡ πόλις τῆς Ρόδου ἔτλεε σήμερον εἰς τὰ ἐθνικὰ χρώματα ἡμέραν ἑγκαταστάσεως ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως. Ἀπὸ τῆς πρωΐας ἡ πόλις παρουσιάζει πανηγυρικὴν ὄψιν, ἐνῷ οἱ χωρικοὶ σαρκεῖα τεσσάρων χωρῶν τῆς ὑπαίθρου διὰ παντὸς συγκοινωνιακοῦ μέσου κατηρχοντο εἰς τὴν πόλιν μὲ τὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας καὶ ἐπιγραφὰς καὶ σημαίας. Πλῆθη κόσμου ἤρχισαν συγκεκτρουμεῖα πολὺ πρὸ τῆς τετάρτης πρωΐας εἰς τὴν πλατειαν Βασιλέως Γεωργίου Β'. ἐνῷ πρὸ τοῦ Δημορχείου συνεκεντρώθησαν οἱ ἀντιπρόσωποι Δωδεκανήσων καὶ νεάνιδες μὲ τοπικὰς ἐνδυμασίας ἐκπροσωποῦσαι τὰς δώδεκα νήσους. Μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι καὶ πρόσκοποι παρετάχθησαν πρὸ τῆς κλίμακος τοῦ Δημαρχείου ἡ ὁποία ἀπετελεῖ ἀμφιθεατρικὸν πατόρμια μὲ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν εἰς τὸ κέτρον κρατουμένην ὀριζοντίως ἀπὸ νεανίδας Δωδεκανήσων καὶ περιστοιχιζομένην ἀπὸ τὰ λάμπροντα ἀμφία τοῦ Λιμηροπολίτου Κῶ καὶ τοῦ Δωδεκανησιακοῦ Ἱερατείου.

Ἡ πλατεία εἶχε καταληφθῇ ὑπὸ πλήθους φέροντος δᾶση μικρῶν ἑλληνικῶν σημαιῶν, λάβαρα καὶ εἰκόνας. Τὰ πα ραθυρα, οἱ ἐξώστα, οἱ φανοστάται ὡς καὶ ἑάφρα τῶν συντριβέντων ἀγαλμάτων τῶν τελευταίων Ρωμαίων αὐτοκρατόρων εἶχον καταληφθῇ. Εἰς τὴν πλατειαν καὶ πρὸ τῆς ἀκροδωτῆς στοᾶς, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὑψοῦται γαλάζος ὑψηλὸς κοντὸς ὅπου κυματίζει ἡ ἀγγλικὴ σημαία, ἔχει ἀφεθῇ μέγα τε τράγωνον εἰς τὸ ὁποῖον παρετάχθησαν τιμητικὰ τμήματα, ἑλληνικὰ καὶ βρεταννικα. Τὸ κέτρον τοῦ τετραγώνου ἔχει στρωθῇ διὰ νὰ σταθοῦν οἱ κ. κ. Μπάρκερ καὶ Ἰωαννίδης. Ἐπίσης δύο μεγάφωνα. Ἡ παράστασις τῶν Ροδίων προσκόπων μὲ τὸ θυμόσιον παρὰ στημα καὶ τὰς ὡραίας στολὰς ἠμπόδιζε τὸ πλῆθος νὰ καταλάβῃ τὸ τετράγωνον. Τὴν 11 καὶ 30' τὰ πλῆθη ὑποδέχονται μὲ ζητωκραυγὰς τὸ ἑλληνικὸν ἀγημα ναυτῶν καὶ δύναμιν χωροφυλάκων.

Τὸ ἄγημα τῶν ναυτῶν καὶ χωροφυλάκων παρατάσσεται εἰς τὴν μίαν πλευράν τοῦ τετραγώνου, μετ' ὀλίγον δὲ ὑπὸ νέον ξέσπασμα ζητωκραυγῶν, φθάνει τὸ βρεταννικὸν ἀπόσπασμα ὑπὸ τὴν διοίκησιν λοχαγοῦ τὸ ὁποῖον παρατάσσεται ἀπέναντι καὶ χαιρετᾷ τὸ ἑλληνικόν. Ὑπῆρξεν ἐκτάκτως συγκινητικὴ στιγμὴ ὅταν ἡ σημαία ἐσταυρωμένη πάντοτε ὑπὸ Δωδεκανησίων ἐκ νήσων κατέρχεται τῆς κλίμακος καὶ διασχίζει τὰ πλήθη, προπορευομένου τοῦ Δημάρχου Ρόδου κ. Χαρίτου καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Διοικήσεως κ. Βελαρδῆ καὶ ἕνος μικροῦ "Ἕλληνος μὲ φουστανέλλαν ποὺ προκαλεῖ φρενῖτιδα ἐνθουσιασμοῦ. Ἡ σημαία περιστοιχίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς Δημάρχους τῶν Δωδεκανήσων ἐν σώματι, ἐνῷ οἱ κόμβοι τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦν χαρμοσύνως. Ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ σιακρούει ἐμβατήρια, τὰ πλῆθη δὲ μεταφέρονται εἰς βάκρυα καὶ ἐπευφημίας πόθους ἑξακοσίων ἐτῶν, ἔρραιτον τὴν σημαίαν μὲ ἄθθη ὁλοκλήρων καντάρων, τὰ ὁποῖα εἶχον τρυγηθῇ ἀπὸ τοὺς κήπους τῆς Ρόδου. Τὸ Ἱερατεῖον ἐψάλλεν ἀναστάσιμα τροπάρια, εἰς δὲ γέρων μὲ τοπικὴν ἐνδυμασίαν ἐφώναζε πυγόμενος εἰς λυγμοὺς:

«Ἔλεγα νὰ ἰδῶ τὴ μάννα μου καὶ ἀς πεθανω(ἐννοεῖ τὴν Ἑλλάδα), τώρα δὲν μοῦ χρειάζεται ἡ ζωή».

Ἡ σημαία ἐπροχώρησεν ὑπὸ ἀμιθωῆν σπαν ὅπου ἐδιπλώθη καὶ ἀνεβιάσθη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς στοᾶς ἑτοίμη πρὸς ἐπαρσιν. Παρ' αὐτὴν ἵστα το λοχαγὸς τοῦ Ἱερεῖ Λόχου, ὁ κ. Β. Χαρόκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ δύο ὑπαξιωματικῶν τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ τους κ. κ. Ἀργυρίου καὶ Πολυλᾶν, ἐνῷ ταυτοχρόνως ὁ Ἄγγλος λοχαγὸς συνοδευόμενος ἀπὸ δύο σταρτιώτας ἦτο ἑτοιμος εἰς τὴν ἀντίθετον πλευρὰν νὰ ὑποστεῖλῃ τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν. Τὴν 12 παρὰ δύο λεπτὰ ἐν μέσῳ νέου κόματος ἐνθουσιασμοῦ, ἐὰν φανίσθῃ τὸ αὐτοκίνητον τῶν ἐπισήμων τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον ὁ Βρεταννὸς Διοικητὴς Παρκερ ἔχων ἀριστερὰ του τὸν ἀντιναύαρχον Ἰωαννίδην. Ἐπίσης δὲν ἀπεφασίσθη. Τὰ ξυπνᾷ ἡ μουσικὴ. Οἱ νότες τοῦ ἐθνικοῦ μας ὑμνου δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ ἀργὰ ἕνας ἡδονικὸς τοῦ Ἱερολόχου ὑψώνει τὴν γαλανόλευκον. Μεγάλη στιγμὴ ἐθνικῆς συστάσεως. Ἡ Δωδεκάνησος εἶναι πλέον ἑλληνικὴ οὐσία καὶ τύποις. Ἡ ὀμορφιὰ δουλεία τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν δὲν ἀποτελεῖ πλέον πασὸ θλιβερὰν ἀνάμνησιν, κακὸν